

РЕШЕНИЕ

№ 1521

гр. София, 02.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12526** по описа за **2019** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ -С. против решение № 220407 от 18.09.2019 г., постановено по НАХД № 10143/2019 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено наказателно постановление № 22-005887/31.05.2019г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда“- С.. Обосновават се съображения за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон – касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Излагат се аргументи, че при определяне на датата на извършване на нарушението наказващият орган е взел предвид периода от 18.03.2019 (понеделник) до 24.03.2019г. (неделя), включително. Счита, че допуснатата грешка при определяне на датата на извършване на нарушението не е съществена и не представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. Сочи, че тази неточност при определяне на датата не засяга правото на защита на нарушителя, тъй като същото е упражнено в пълен обем. Твърди, че нарушението е безспорно доказано. Претендира се отмяна на обжалваното решение и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответник [фирма], чрез пълномощника си изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разности по представен списък.

Представителят на Софийската градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от надлежна страна, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Настоящата касационна инстанция намира, че при постановяване на обжалваното съдебно решение, районният съд е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила, което представлява касационно основание за отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. Не е извършен анализ и преценка на събраните по делото писмени доказателства, не са изложени фактически изводи относно релевантните за повдигнатото от административнонаказващия орган нарушение - предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и по приложението на закона. Липсва изцяло описание на фактическата обстановка. В тази връзка следва да се отбележи, че районният съд, като съд по фактите и правото е длъжен да установи безспорна фактическа обстановка въз основа на представените пред него доказателства, както и служебно да събере други доказателства, ако е необходимо, а не да се позовава на установените от актосъставителя факти, отразени в АУАН и в наказателното постановление. Последните подлежат на проверка от съда и констатацията, че същите се потвърждават от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, не освобождава районния съд от задължението му да изложи в мотивите на решението фактическата обстановка, която приема за безспорно установена и, на която основава правните си изводи относно административнонаказателната отговорност на санкционираното лице. От друга страна, касационната инстанция е ограничена в преценката си до установената от районния съд фактическа обстановка и обсъжда само правни, а не фактически въпроси поради забраната за фактически установявания съгласно чл. 220 от АПК. Поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на въззивния съд, който е последната инстанция по фактите.

В настоящия случай липсва каквото и да е описание на фактическата обстановка – на изпълнителното деяние на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено /време и място/. Този процесуален порок не може да бъде отстранен от касационната инстанция, която проверява само приложението на материалния закон, но не установява факти и не прави фактически изводи.

При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт се препятства касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане. Необходимо е цялостно изясняване на релевантната за случая фактическа обстановка. При новото разглеждане Софийският районен съд следва да се изпълни задължението си да обсъди по отделно и в тяхната съвкупност

релевантните доказателства, установените с тях факти и относимостта им към съставомерността и авторството на вмененото нарушение, да извърши дължимия правен анализ и да мотивира произнасянето си по същество, като обсъди и възраженията на страните.

По искането да присъждаме на разноски с оглед чл. 226, ал. 3 от АПК следва да се произнесе съдът при новото разглеждане на делото.

Предвид изложеното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, XIX касационен състав

РЕШИ :

ОТМЕНЯ решение № 220407 от 18.09.2019 г., постановено по НАХД № 10143/2019 г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.